

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

2023.

ΕΣΠΕΡΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

(10 Απριλίου 2023). 'Ηχος β'.

**Μνείαν ποιούμεθα τοῦ μακαρίου
Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ
τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ
ξηρανθείσης Συκῆς. Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου,
Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς καὶ Γρηγορίου Ε'
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
ἱερομάρτυρος (Πάσχα 4 Απριλίου
1821)..**

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ

αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα

καταφυγή τοῖς λαγωῖς.
 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
 ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
 διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
 δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ
 ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
 εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
 ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
 πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ

κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ
καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·

ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

ἐκλείπειεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν

αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

• Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς

εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν
ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
έταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
έκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
άνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ίλασμός ἐστιν.

**Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου Ἦχος
πλ. δ'.**

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου
καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ἴδου
γὰρ ὁ Βασιλεύς σου παραγέγονεν ἐν
δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, ὑπὸ
Παίδων ἀνυμνούμενος. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος
οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου
καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ἴδου
γὰρ ὁ Βασιλεύς σου παραγέγονεν ἐν
δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, ὑπὸ
Παίδων ἀνυμνούμενος. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος
οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπιδάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν
Ἱερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφήν, καὶ
πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαΐα, τοὺς
δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννυον αὐτῷ,
γινώσκοντες, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως.
Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος
εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦλθεν ὁ Σωτὴρ σήμερον, ἐπὶ τὴν πόλιν
Ἱερουσαλήμ, πληρῶσαι τὴν γραφήν, καὶ
πάντες ἔλαβον ἐν ταῖς χερσὶ βαΐα, τοὺς
δὲ χιτῶνας ὑπεστρώννυον αὐτῷ,
γινώσκοντες, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ᾧ τὰ Χερουβὶμ βοᾷ ἀπαύστως.

Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος
εἶ, ὁ ἔχων πλήθος οἰκτιρμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ
ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης
ἐπὶ πώλου, Δαυϊτικῶς Ἀγαθέ, καὶ Παῖδές
σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς. Ἰουδαῖοι
ἐβλασφήμουν παρανόμως, τὸ ἀκάθεκτον
τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου
προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν
μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ
μόνος ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ
ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης
ἐπὶ πώλου, Δαυϊτικῶς Ἀγαθέ, καὶ Παῖδές
σε ἀνύμνουν θεοπρεπῶς. Ἰουδαῖοι
ἐβλασφήμουν παρανόμως, τὸ ἀκάθεκτον
τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου
προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν
μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ
μόνος ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα ... Ἦχος πλ. δ'.

**Χαῖρε καὶ εὐφραίνου πόλις Σιών, τέρπου
καὶ ἀγάλλου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Ἴδου**

γὰρ ὁ Βασιλεύς σου παραγέγονεν ἐν
δικαιοσύνῃ, ἐπὶ πώλου καθεζόμενος, ὑπὸ
Παίδων ἀνυμνούμενος. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς
ὑψίστοις, εὐλογημένος εἶ, ὁ ἔχων πλῆθος
οἰκτιρμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ
ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, ἐπέβης
ἐπὶ πώλου, Δαυϊτικῶς Ἀγαθέ, καὶ Παῖδές
σε ἀνύμνου θεοπρεπῶς. Ἰουδαῖοι
ἐβλασφήμουν παρανόμως, τὸ ἀκάθεκτον
τῶν ἐθνῶν, ἡ καθέδρα τοῦ πώλου
προετύπου, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν
μεταποιούμενον. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ
μόνος ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.
Προκείμενόν Ἦχος πλ. δ'.

**Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι, Κυρίου.**

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι, Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

**Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι, Κυρίου.**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,

συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξι)**
- Ὅτι** ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
 καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
 ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
 καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
 φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
 δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
 αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
 ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
 τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
 ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
 διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
 παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν
 νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
 ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
 διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
 πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα Ἦχος β' Ἰδιόμελον.

**Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων, ὡς ἐκ θείας
Ἑορτῆς, εἰς θείαν μεταβάντες Ἑορτήν,
πρὸς σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ
παθημάτων, πιστοὶ συνδράμωμεν,
τελετήν σωτήριον· καὶ τοῦτον ὑπὲρ
ἡμῶν, πάθος ὑφιστάμενον,
κατοπτεύσωμεν ἐκούσιον· καὶ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον, παρεχόμενον παγκόσμιον·
αὐτῷ δὲ τὸν ὕμνον, εὐχαριστοῦντες
ἀναμέλψωμεν, ἀρμόδιον ἀνακράζοντες·
Ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας πηγὴ, καὶ τῆς
σωτηρίας λιμὴν, Κύριε δόξα σοι.**

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Ἦχος γ'

Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν, εἰς χεῖρας Θεοῦ
ζῶντος, οὗτος Κριτῆς ἐστίν, ἐνθυμήσεων
καὶ ἐννοιῶν καρδίας, μηδεὶς εἰσέλθη
πειράζων, τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον, ἀλλ'
ἐν πραότητι καὶ φόβῳ, Χριστῷ
προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ
χάριν εὐρωμεν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

Στίχ. Εΐδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἦχος βαρὺς Ἰδιόμελον.

Συναγωγὴ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, ἢ τῷ ἰδίῳ
ἀνδρί, μὴ φυλάξασα πίστιν, τί κατέχεις
διαθήκην, ἧς οὐκ ἦς κληρονόμος; τί
καυχᾶσαι ἐν Πατρὶ, τὸν Υἱὸν ἀθετήσασα;
τοὺς Προφῆτας οὐκ ἐδέξω, τὸν Υἱὸν
καταγγείλαντας; Κἂν τὰ ἴδια τέκνα
αἰσχύνθητι, οὕτω βοῶντα· Ὡσαννὰ τῷ
Υἱῷ Δαυΐδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα ... Ἦχος βαρὺς.

Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων ὡς ἐκ θείας Ἑορτῆς
εἰς θείαν μεταβάντες Ἑορτήν, πρὸς
σεβασμίαν τῶν Χριστοῦ Παθημάτων,
πιστοὶ συνδράμωμεν, τελετὴν σωτήριον,
καὶ τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν, πάθος
ὑφιστάμενον, κατοπτεύσωμεν ἐκούσιον,
(καὶ τὴν ψηχὴν αὐτοῦ λύτρον
παρεχόμενον παγκόσμιον,) αὐτῷ δὲ τὸν
ὕμνον, εὐχαριστοῦντες ἀναμέλψωμεν,
ἀρμόδιον ἀνακράζοντες· Ἡ τῆς
εὐσπλαγχνίας πηγὴ, καὶ τῆς σωτηρίας
λιμὴν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... Ἦχος βαρὺς.

Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν, εἰς χεῖρας Θεοῦ
ζῶντος, οὗτος Κριτὴς ἐστίν, ἐνθυμήσεων
καὶ ἐννοιῶν καρδίας, μηδεὶς εἰσέλθη
πειράζων, τὴν πίστιν τὴν ἀμώμητον, ἀλλ'
ἐν πραότητι καὶ φόβῳ, Χριστῷ

προσέλθωμεν, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ
χάριν εὐρωμεν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν.

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

**Τριῶδιον τοῦ Ἀποδείπνου, Ποίημα
Ἀνδρέου Κρήτης.**

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην, μιμησώμεθα
πιστοί, γνῶμεν τὸν τιμήσαντα, τὴν τῶν
ἀνθρώπων λογικὴν οὐσίαν, πάση φυλακῇ
πολιτευσάμενοι, δι' ἀρετῆς πρακτικῆς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν καλῶν ἢ ἀπραξία, ὠμοιώθη τῇ συκῇ·
ταύτην οὖν ἐκκλίνωμεν, μὴ ξηρανθῶμεν
ὡς ἐκείνη τότε, τὴν συναγωγὴν φύλλοις
πυκάζουσαν, προὔπογράφουσα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότη, ὑπογράφων
Ἰωσήφ, λάκκῳ κατατίθεται, ἀπεμπολεῖται
ὑπὸ τῶν συγγόνων, πάντα ὑπομένει ὁ
ἀοίδιμος, εἰς τύπον ὄντως Χριστοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς συκῆς τὴν ἀκαρπίαν, ἐκφυγόντες
 ἀδελφοί, γνῶμεν τὸ ὑπόδειγμα, μὴ
 ξηρανθῶμεν ὡς ἐκείνη τότε, ὅτε
 ἐπανάγων ὁ φιλόανθρωπος, ἦλθε πεινῶν
 ἐπ' αὐτήν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, ἐπειγόμενος
 παθεῖν, θέλων συνανέρχεται, τοῖς
 Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν
 Ἱερουσαλήμ, πρὸς τὸ ἐκούσιον, Πάθος, ὃ
 ἦλθε παθεῖν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κολληθέντες τῷ Κυρίῳ, πάντα σπεύδοντι
 παθεῖν, ἔτοιμοι γενώμεθα, πρὸς
 ἐμπαιγμόν, πρὸς ἐμπτυσμούς, πρὸς
 χλεύην, ὅπως τοῖς ἀχράντοις αὐτοῦ
 Πάθεισι, συνδοξασθῶμεν πιστοί.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πάθη πάθεισιν ἰᾶται, ὁ παθῶν ὑπὲρ
 ἡμῶν· θέλων γὰρ προσίεται, τῇ καθ' ἡμᾶς
 ἀνθρωπίνη οὐσία, τὰ ζωοποιὰ αὐτοῦ
 Παθήματα, ἵνα σωθῶμεν ἡμεῖς.

Δόξα ...

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνῶ,
 τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω·
 εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι,
 δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ μὲν ράβδος Μωϋσέως, καὶ ἡ ράβδος
 Ἀαρών, ξένην μεταποίησιν, καὶ ὑπὲρ

νοῦν οἰκονομίαν ἔσχον, σοῦ δὲ ἡ νηδὺς
Θεογεννήτρια, **τόκον καινίζει καινόν.**

Κάθισμα Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

**Τῆς συκῆς τὸ ἔγκλημα, μή σε προφθάσῃ,
ἀλλ' εὐκάρπους σπούδασον, καρδίας
αὐλάξι ψυχῇ, τῷ ποιητῇ σου Χριστῷ
ἀγαγεῖν, ἐν μετανοία αὐτῷ
προσκομίζουσα.**

ᾠδὴ η'

**Ἦχος πλ. δ' Τὸν ἐν Ὄρει, ἀγίῳ
δοξασθέντα.**

**Σωφροσύνη, κοσμήσαντες τὸν βίον, καὶ
φρονήσει, φυλάξαντες τὴν πίστιν,
δικαιοσύνης τρόπους πορισώμεθα, ἵνα
ἐν ἀνδρείᾳ, συνακολουθοῦντες, Χριστῷ
συσταυρωθῶμεν.**

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Ἄλλην Εὐαν, εὐρῶν τὴν Αἰγυπτίαν, οὐκ
ἐκλάπη, πρὸς ἀνοσιουργίαν, ὁ
Πατριάρχης Ἰωσήφ, ἀλλ' ἔστηκεν, ὡσπερ
τις ἀδάμας, ὑπὸ τῶν παθῶν, μὴ ἀλοῦς
τῆς ἀμαρτίας.**

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

**Παροδεύων, τοῦ βίου τὰς πορείας, ὁ
Σωτὴρ μου, ἐπέινασας βουλήσει, τὴν
σωτηρίαν πάντων ἐφιέμενος· τοῦτο γὰρ
ἐπέινασ, τὴν ἐπιστροφὴν, τῶν ἐκ σοῦ
ἀποσφαλέντων.**

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Προπάτωρ, γευσάμενος τοῦ ξύλου, ὡς ἐγνώσθη, γυμνὸς κατησχυμμένος, φύλλα συκῆς λαβὼν περιεζώσατο· τὴν συναγωγὴν γάρ, ἀπογυμνωθεῖσαν, Χριστοῦ προδιετύπου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐτοιμάζου, ψυχὴ πρὸ τῆς ἐξόδου, εὐτρεπίζου, πρὸς τὸν ἐκεῖθεν βίον, καὶ τῷ Χριστῷ παθεῖν διὰ σέ σπεύδοντι, ἵνα σέ δοξάσῃ, σπεῦσον συμπαθεῖν, καὶ θανεῖν καὶ σταυρωθῆναι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς μὴ φρίξῃ, ὁ θάνατος Σωτήρ μου; πῶς μὴ πτήξῃ, ὁ Ἄδης συναντῶν σοι, κατ' εὐδοκίαν πρὸς τὸ Πάθος σπεύδοντι, καὶ ὑπὲρ ἀδίκων, δίκαιον ὀρῶν σε, παθεῖν ἐληλυθότα;

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι

Τοῦ Λαζάρου, τὴν ἔγερσιν ὀρῶντες, Ἰουδαῖοι, Ἱερεῖς καὶ Λευῖται, συνωμοσίαν φθόνῳ συσκευάσαντες, δόλῳ προδοσίας, τὸν Χριστὸν προδίδουν, εἰς θάνατον Πιλάτῳ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ Ἀμνάς σου, καὶ δούλη καὶ Παρθένος, πρὸς τὸ Πάθος, ὀρμῶντά σε ὀρῶσα, καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ἡμῶν προθέμενον, τὸν καλὸν Ποιμένα, σπλάγχνοις μητρικοῖς, ἐπὶ σοὶ προσωδυνᾶτο.

Δόξα ...

Ὡς Μονάδα, τῆ οὐσία ὑμνῶ σε, ὡς
 Τριάδα, τοῖς προσώποις σε σέβω, Πάτερ
 Υἱέ, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἄναρχον τὸ
 κράτος, τῆς σῆς Βασιλείας, δοξάζω εἰς
 αἰῶνας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δυσωπεῖ σε, Χριστέ ἡ, Θεοτόκος,
 ἱκετεύει, τῶν Μαθητῶν ὁ δῆμος. Τὴν σὴν
 εἰρήνην δώρησαι τῷ Κόσμῳ σου, καὶ
 τοὺς οἰκτιρμούς σου, χάρισαι πλουσίως,
ἡμῖν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ' Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Ἀλλότριον τῶν ἀσέμνων ἢ σωφροσύνη
 καὶ ξένον τοῖς δικαίοις ἢ παρανομία.

Ἰωσήφ δὲ ὁ μέγας, ἐξέκλινε τὴν
 ἁμαρτίαν, καὶ σωφροσύνης ἐχρημάτισεν
 εἰκῶν, καὶ τύπος ὄντως Χριστοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀλλότριον τῶν ἀνόμων ἢ εὐνομία, καὶ
 ξένον τοῖς ἀπίστοις ἢ θεογνωσία,
 Ἰουδαῖοι δὲ ταῦτα, ἀπώσαντο δι'
 ἀνομίαν· διὸ καὶ μόνοι ἐκκληρώσαντο,
 καθάπερ ἡ συκῆ τὴν ἀράν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπέινασε τῶν ἀνθρώπων τὴν σωτηρίαν,
 ζωῆς ὑπάρχων ἄρτος, ὁ Χριστὸς καὶ Θεός,
 μου, ὡς συκῆν δὲ προφθάσας, τὴν
 ἄκαρπον συναγωγὴν, φύλλοις κομῶσαν
 νομικοῖς αὐτήν, ὡς εἶδε κατηράσατο.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν νομικὴν ἀκαρπίαν προκατηράσω, ὡς φύλλα ἐξανθοῦσαν, τοῦ γράμματος τὴν γνώμην, τοὺς καρποὺς δὲ τῶν ἔργων οὐκ ἔχουσαν δι' ἀνομίαν, ἡμᾶς δὲ πάντας τοὺς τῆς χάριτος, υἱοὺς Σωτῆρ εὐλόγησον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ῥάβδος μὲν Μωϋσέως τὸ πρὶν εἰς ὄφιν, ἢ Ἀαρὼν δὲ ῥάβδος, εἰς χλωρὸν μετεβλήθη, καὶ ἐξήνθησε φύλλα, ἢ ἄκαρπος καὶ ξηρανθεῖσα, συναγωγὴ δὲ ἢ παράνομος, εἰς ἄκαρπον μετήχθη συκῆν.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐτοίμαζε Ἰουδαία τοὺς ἱερεῖς σου, εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας πρὸς θεοκτονίαν. Ἴδου γὰρ ἦλθε πραῦς, καὶ ἥσυχος ἐπὶ τὸ Πάθος, ἀμνὸς ὑπάρχων καὶ ποιμὴν ἡμῶν, Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπόδεξαι Ἰουδαία τὸν Βασιλέα· ἰδου γὰρ πρὸς τὸ Πάθος, ἔρχεται ἐκουσίως, ἵνα πάθῃ καὶ σώσῃ, τοὺς κράζοντας ἀκαταπαύστως· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, Σταυρῷ σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μετέστρεψεν Ἰουδαία τὰς ἐορτάς σου, εἰς πένθος ὁ Δεσπότης, κατὰ τὴν προφητείαν· θεοκτόνος γὰρ ὤφθης, τοῦ στρέψαντος ποτὲ τὴν πέτραν, καὶ τὴν

ἀκρότομον εἰς ὕδατα, καὶ λίμνας καθὼς
ψάλλει Δαυΐδ.

Δόξα ...

Ἄλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν
ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον
παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος
ἡδρασται, τῷ νεύματι τοῦ κράτους
αὐτῆς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προσάγομεν εἰς πρεσβείαν τὴν
Θεοτόκον, αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις καὶ τῶν
σῶν Ἀποστόλων, κοινωνοὺς ἡμᾶς
ποίησον, Δέσποτα τῶν ἀγαθῶν σου, καὶ
τῆς λαμπρότητος ἀξίωσον, **Σωτὴρ τῆς
Ἀναστάσεώς.**

Εἰρμός.

«Ἄλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία,
καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα·
ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη.
Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς,
ἀπαύστως μακαρίζομεν».

Τρισαγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἄθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Τροπάρια Ἰηχος πλ. α'.

**Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη
 Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη,
 σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
 τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.**

(Μετάνοια).

**Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν
 μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν**

ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν
ὕπὲρ ἡμῶν. **(Μετάνοια).**

Δόξα ...

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι,
καὶ ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων
καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμούς
προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα
κεκτῆμεθα.

(Μετάνοια).

Καὶ νῦν ...

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν,
καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν
ἰκεσίας, μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ'
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη,
μόνη εὐλογημένη.

Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον μ' (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι

εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν. (Μετάνοια).

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ',
Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ
τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν. (Μετάνοια).

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό
ἐκούσιον πάθος δια τὴν ἡμῶν
σωτηρίων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς
ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός,

δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
 ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ
 δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ
 σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ἀμήν.

**Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ, ἡ
 Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα
 σοι·**

Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως
 θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ
 πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι;
 Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε,
τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

